

I en sådan situation har der ikke været noget grundlag for, at voldgiftsretten overhovedet skulle behandle den pågældende tvist eller det pågældende spørgsmål, og voldgiftskendelsen vil derfor også være helt eller delvis ugyldig. Såfremt voldgiftskendelsen behandler tvister eller spørgsmål både inden for og uden for, hvad voldgiftsretten ifølge voldgiftsaftalen har kompetence til at tage stilling til, er voldgiftskendelsen delvis ugyldig, nemlig for så vidt angår de dele af voldgiftskendelsen, der behandler tvister eller spørgsmål, som falder uden for voldgiftsaftalen, jf. herved også stk. 3.

Ugyldighedsgrunden efter litra c hører som nævnt til de dispositive ugyldighedsgrunde, og en part kan være afskåret fra at gøre denne ugyldighedsgrund gældende, hvis parten må anses for at have givet afkald herpå. Dette vil navnlig være tilfældet, hvis parten har deltaget i voldgiftssagen uden at gøre indsigelse mod voldgiftsrettens kompetence, jf. § 16, stk. 4, og bemærkningerne hertil. Som det fremgår heraf, kan en indsigelse om, at tvisten efter sin art ikke kan afgøres ved voldgift, dog ikke fortabes, jf. herved også den (indispositive) ugyldighedsgrund, der er nævnt i § 37, stk. 2, nr. 2, litra a.

Litra d angår voldgiftsrettens sammensætning og voldgiftssagens behandling. *Litra d* indebærer, at voldgiftskendelsen kan tilsidesættes, hvis voldgiftsrettens sammensætning eller voldgiftssagens behandling ikke var i overensstemmelse med parternes aftale eller med voldgiftsloven.

Ugyldighedsgrunden efter litra d hører som nævnt til de dispositive ugyldighedsgrunde, og en part kan være afskåret fra at gøre denne ugyldighedsgrund gældende, hvis parten må anses for at have givet afkald herpå. Dette vil navnlig være tilfældet, hvis parten har deltaget i voldgiftssagen uden at gøre indsigelse mod, at voldgiftsaftalen eller voldgiftslovens deklatoriske regler ikke er blevet overholdt, jf. § 3 og bemærkningerne hertil.

Voldgiftslovens regler om voldgiftsrettens sammensætning, jf. kapitel 3, er som udgangspunkt deklatoriske. Reglen i § 12 om indsigelser mod en voldgiftsdommer er dog præceptiv. En indsigelse mod en voldgiftsdommer efter § 12 skal imidlertid som udgangspunkt fremsættes under voldgiftssagens behandling, og sker dette ikke, kan indsigelsen ikke senere påberåbes som ugyldighedsgrund, jf. § 13, stk. 4, og bemærkningerne hertil. Hvis en indsigelse mod en voldgiftsdommer bygger på forhold, som parten først er blevet bekendt med efter voldgiftskendelsens afsigelse, kan indsigelsen imidlertid påberåbes som ugyldighedsgrund efter § 37, stk. 2, nr. 1, litra d.

Voldgiftslovens regler om voldgiftsrettens sagsbehandling, jf. kapitel 5, er som udgangspunkt deklatoriske. Reglen i § 18 om ligebehandling af parterne og om adgang til at fremføre sin sag er dog præceptiv. Med hensyn til parternes adgang til at fremføre deres sag kan der henvises til bemærkningerne til litra b ovenfor. Med hensyn til ligebehandling gælder, at hvis parterne i strid med § 18 ikke blev behandlet lige under voldgiftssagen, kan voldgiftskendelsen tilsidesættes som ugyldig. Der må i den forbindelse anlægges en helhedsvurdering af hele voldgiftssagen. Selv om der under voldgiftssagens behandling i relation til en mundtlig forhandling eller et skriftligt indlæg måtte være sket forskelsbehandling af parterne, kan voldgiftskendelsen ikke tilsidesættes, hvis voldgiftsretten efterfølgende, før voldgiftskendelsen blev afsagt, har rettet op herpå ved at give den forfordelte part de samme muligheder som den anden part.

Nr. 2 opregner de ugyldighedsgrunde, der ikke er undergivet parternes fri rådighed (indispositive ugyldighedsgrunde), og som retten kan anvende af egen drift. En part kan aldrig gyldigt give afkald på at påberåbe sig disse ugyldighedsgrunde, men for at få tilsidesat en voldgiftskendelse som ugyldig skal søgsmålsfristen i stk. 4 overholdes. Herefter vil der kun være mulighed for at modsætte sig anerkendelse og fuldbyrdelse af voldgiftskendelsen af de grunde, som fremgår af nr. 2, jf. herved § 39, stk. 1, nr. 2.

Litra a angår, om tvisten efter sin art kan afgøres ved voldgift, jf. herved § 6 og bemærkningerne hertil, og er der anlagt retssag om tilsidesættelse af voldgiftskendelsen inden for fristen efter stk. 4, kan voldgiftskendelsen tilsidesættes som ugyldig. Dette gælder, uanset om den part, der har anlagt retssag om tilsidesættelse af voldgiftskendelsen, påberåber sig ugyldighedsgrunden efter litra a.

Litra b angår tilfælde, hvor voldgiftskendelsen er åbenbart uforenelig med landets retsorden (ordre public). Der er tale om en snæver undtagelse. Foreligger der imidlertid åbenbar modstrid med ordre public, og er der anlagt retssag om tilsidesættelse af voldgiftskendelsen inden for fristen efter stk. 4, kan voldgiftskendelsen tilsidesættes som ugyldig. Dette gælder, uanset om den part, der har anlagt retssag om tilsidesættelse af voldgiftskendelsen, påberåber sig ordre public.

Stk. 3 fastslår, at hvis en ugyldighedsgrund kun angår en del af voldgiftskendelsen, kan kun denne del tilsidesættes.

Stk. 3 har navnlig betydning i relation til ugyldighedsgrunden efter stk. 2, nr. 1, litra c, om tilfælde,